

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/131/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513211561
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:3513211561.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Brniakovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a Mgr. Silvie Tisovej, v právnej veci žalobcu: N. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom A. XX, XXX XX R. K. R. C., právne zastúpeného: JUDr. Vladimír Fraňo, advokát so sídlom H. XX, XXX XX R. K. R. C., proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o určenie, že služobný pomer žalobcu skončil dňa 31.03.2011, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu odmieta.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 30.10.2013 sa žalobca domáhal určenia, že jeho služobný pomer skončil dňa 31.03.2011. O žalobe žalobcu rozhodol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č. k. 12Cpr/2/2013-107 zo dňa 28.02.2018 tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17CoPr/4/2019-172 zo dňa 30.07.2020 tak, že výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a výrokom II. vec postúpil Krajskému súdu v Žiline ako vec patriacu do správneho súdnictva. Uvedená vec bola zapísaná do súdneho registra Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 31S/117/2020.

Krajský súd v Žiline z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci túto predložil s návrhom na začatie konania pred kompetenčným senátom o kompetenčnom konflikte podľa § 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 25 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prípisom sp. zn. 1KO/31/2020 zo dňa 24.02.2021 vec vrátil Krajskému súdu v Žiline bez rozhodnutia s poukazom na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu, najmä zo žaloby zistil, že z označeného podania nie je možné s určitosťou zistiť, čoho sa vlastne žalobca domáha. Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil Krajskému súdu v Žiline ustáliť predmet konania, doplniť podanie a následne, keď bude zrejmé, čo sa žalobou sleduje a Krajský súd v Žiline bude naďalej názoru, že vec nepatrí do správneho súdnictva, predložiť vec opätovne na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V zmysle uvedeného Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 31S/117/2020-188 zo dňa 22.04.2021 vyzval žalobcu, aby uviedol, či podanie zo dňa 30.10.2013 je žalobou v správnom súdnictve o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo civilnou žalobou a v nadväznosti na odpoveď doplnil náležitosti tej ktorej žaloby.

Žalobca v podaní zo dňa 18.05.2021 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že podanie zo dňa 30.10.2013 je civilnou určovacou žalobou v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., ktorou sa domáha, aby súd určil, že služobný pomer profesionálneho vojaka nadrotmajstra N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX R. K. R. C., trval do dňa 31.03.2011. Žalobca uviedol, že podľa jeho názoru vecne a

miestne príslušným súdom na rozhodnutie je Krajský súd v Trenčíne. Hlavnou žalobnou námietkou je, že na základe Personálneho rozkazu č. 2281 zo dňa 01.04.2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. j/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov Ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z dôvodu uplynutia žalobcovej doby výsluhy v hodnosti a nezariadenia do programového udržiavania, mal byť žalobca ku dňu 30.06.2010 prepustený zo služobného pomeru. Avšak z dôvodu jeho práceneschopnosti, ktorá trvala nepretržite do 31.03.2011, nemohol byť jeho služobný pomer z dôvodu registrovaného pracovného úrazu ukončený ku dňu 30.06.2010. Žalobca je toho názoru, že jeho služobný pomer mal byť ukončený ku dňu ukončenia jeho práceneschopnosti, teda ku dňu 31.03.2011. Tieto skutočnosti usudzuje žalobca jednak z dôvodu, že Ozbrojené sily SR počas trvania jeho práceneschopnosti za neho uhrádzali odvody na zdravotné poistenie, a to do 31.03.2011, tak aj zo skutočnosti, že do evidencie uchádzačov o zamestnanie mohol byť zaradený až po ukončení práceneschopnosti z dôvodu liečenia pracovného úrazu. Príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny žalobcu do ukončenia práceneschopnosti odmietal do evidencie zaradiť.

Krajský súd v Žiline vec opätovne dňa 08.06.2021 predložil podľa § 18 ods. 4 SSP kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nakoľko mal za to, že predmetná vec nie je vecou patriacou do správneho súdnictva. Krajský súd v Žiline poukázal na to, že žaloba je jednoznačne špecifikovaná ako určovacia civilná žaloba.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1KO/11/2021 zo dňa 08.12.2021 rozhodol, že na prejednanie veci je daná právomoc správneho súdu. Uznesenie odôvodnil tým, že personálny rozkaz (vydaný riaditeľom personálneho úradu) o existencii a trvaní služobného pomeru (ktorého korekcie sa žalobca svojím postupom fakticky domáha), je individuálnym správnym aktom vydaným príslušným správnym orgánom s danou právomocou (§ 6 ods. 2 písm. b) zákona č. 346/2005 Z. z.) a je rozhodnutím o verejnom subjektívnom práve (v danom prípade statuse v služobnom pomere a jeho trvaní), ktorému sa inak poskytuje ochrana v správnom súdnictve postupom podľa Správneho súdneho poriadku. Vychádzajúc z § 3 resp. § 4 Civilného sporového poriadku na akúkoľvek modifikáciu obsahu takého rozhodnutia, a teda ani na žalobou požadované „určenie,“ že vzťah (služobný pomer) ním založený skončil inak, právomoc súdu v civilnom sporovom konaní daná nie je.

2. Krajský súd v Žiline v intenciách záväzného právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení sp. zn. 1KO/11/2021 zo dňa 08.12.2021 posúdil podanie žalobcu zo dňa 30.10.2013 v znení podania žalobcu zo dňa 18.05.2021 ako všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP.

3. Podľa § 98 ods. 1 písm. a) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté.

4. Ustanovenie § 98 ods. 1 písm. a) SSP vyjadruje prekážku rozsúdenej veci - rei iudicatae, ktorá bráni tomu, aby prebiehalo na súde nové súdne konanie o tej istej skončenej veci, t. j. ak súd rozhodol vec, nemôže o nej znovu konať a rozhodnúť. Na túto prekážku musí súd prihliadnuť počas celého konania z úradnej povinnosti. Prekážka vzniká, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike sa právoplatne rozhodlo v konaní, ktoré má rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti.

5. Z obsahu spisového materiálu mal správny súd za preukázané, že o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-76-47/2010 zo dňa 28.06.2010 v spojení s Personálnym rozkazom č. 2281 zo dňa 01.04.2010 Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4S/266/2010-95 zo dňa 10.06.2010 rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol a účastníkom konania náhradu trov nepriznal. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/266/2010-95 zo dňa 10.06.2010 rozhodol rozsudkom sp. zn. 5Sžo/35/2011 zo dňa 23.02.2012 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2012.

6. V intenciách záväzného právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení sp. zn. 1KO/11/2021 zo dňa 08.12.2021 správny súd podľa obsahu posúdil žalobu zo dňa 30.10.2013 ako podanie, ktorým sa žalobca domáha prieskumu zákonnosti personálneho rozkazu č. 2281 zo dňa 01.04.2010, čo vymedzil ako uplatnenie korekcie personálneho rozkazu č. 2281 zo dňa 01.04.2010. Keďže uvedené rozhodnutie (ako rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - personálny rozkaz č. 2281 zo dňa 01.04.2010) už bolo spolu s rozhodnutím o odvolaní proti tomuto

rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa predmetom prieskumu zákonnosti v správnom súdnictve vo veci vedenej Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4S/266/2010 (rozsudok o zamietnutí žaloby v tejto veci bol Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 5Sžo/35/2011 právoplatne potvrdený), správny súd pri zistení prekážky veci rozsúdenej a na základe aplikácie § 98 ods. 1 písm. a) SSP žalobu odmietol.

7. Nad rámec uvedeného správny súd poznamenáva, že napriek tomu, že podanie zo dňa 30.10.2013 má pre prieskum v správnom súdnictve vady, správny súd pristúpil k odmietnutiu danej žaloby z dôvodu prekážky veci rozsúdenej ako je uvedené vyššie. K spomínaným vadám možno konštatovať, že správna žaloba môže obsahovať petíu o zrušení napadnutého rozhodnutia, vo veciach s plnou jurisdikciou aj zmenu napadnutého rozhodnutia (moderačný žalobný návrh) alebo moderáciu ako eventuálny žalobný návrh, a to pre prípad neúspechu návrhu na zrušenie, pričom žalobný návrh žalobcu takúto formuláciu neobsahuje.

Zároveň správny súd identifikoval vadu i vo vymedzení rozhodnutia, ktoré je označené ako predmet súdneho prieskumu, nakoľko v prípade žiadosti žalobcu o zrušenie prvostupňového rozhodnutia, toto možno zrušiť len v spojení s rozhodnutím orgánu druhého stupňa respektíve odvolacieho orgánu. Na tomto mieste odôvodnenia správny súd poznamenáva, že konanie správneho orgánu prvého stupňa a odvolacie konanie tvoria v administratívnom konaní jeden celok. Pokiaľ by správny súd pristúpil ku odstraňovaniu tejto vady predmetného podania žalobcu tak, aby bolo perfektné pre prieskum v správnom súdnictve, bolo by to pre žalobcu však bez právneho významu, nakoľko rozhodnutia (správneho orgánu prvého stupňa i odvolacieho orgánu) boli predmetom prieskumu v správnom súdnictve, o čom je t. č. právoplatne rozhodnuté tak, ako je už odôvodnené vyššie.

8. Správny súd rozhodol o trovách konania podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jeden mesiac odo dňa jeho doručenia. Kasačná sťažnosť sa podáva Krajskému sudu v Žiline. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V kasačnej sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis), uvedie označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.